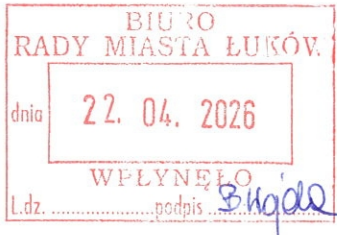

Łuków, dnia 22 kwietnia 2026 r.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miasta Łuków

Pan

Artur Czubaszek

Przewodniczący Rady Miasta Łuków

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.), stosownie do § 85 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 Statutu Miasta Łuków będącego załącznikiem do uchwały Nr VII/63/2019 Rady miasta Łuków z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawie uchwalenia Statutu miasta Łuków (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z dnia 22.05.2019 r. poz. 3296 z późn. zm.) wnosimy o podjęcie uchwały w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Łuków Henrykowi Rick – Wiśniewskiemu.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach nadawania honorowego obywatelstwa gminy.

Celem niniejszego wniosku jest podjęcie przez Radę Miasta Łuków uchwały w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Łuków Henrykowi Rick – Wiśniewskiemu. Zaprezentowana w Nocie Biograficznej postać Henryka Rick – Wiśniewskiego i wniesione zasługi dla Miasta Łuków, w pełni zasługują na przyznanie Honorowego Obywatelstwa Miasta Łuków.

W załączeniu Nota Biograficzna opracowana przez wnoszącego petycję Pana [REDACTED]

Podjęcie uchwały nie wywołuje skutków finansowych dla budżetu Miasta Łuków.

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

Grzegorz Gomoła

Nota Biograficzna

Henryk Rick-Wiśniewski urodził się 9 lutego 1912 roku w Łukowie, w rodzinie amatorsko muzykującej. Od 8 roku życia uczył się grać na skrzypcach.

W roku 1930, po konkursowym egzaminie, rozpoczął naukę w klasie skrzypiec, w Państwowym Konserwatorium w Warszawie. W okresie studiów w Konserwatorium został powołany do służby wojskowej w 35 p.p. w Brześciu, gdzie pełnił funkcję dyrygenta orkiestry. Po powrocie z wojska kontynuował do roku 1939 naukę w Konserwatorium. W czerwcu 1939 roku wrócił do Łukowa. Wybuch wojny przerwał karierę muzyczną.

Do października 1942 roku pracował w magistracie i udzielał prywatnych lekcji gry na skrzypcach. Następnie wyjechał do Warszawy. W 1944 r. brał udział w Powstaniu Warszawskim, a po jego zakończeniu został ewakuowany w radomskie, skąd w 1945 roku wrócił do Łukowa.

W czasie wojny stracił rodziców i brata, a siostra po wojnie wyemigrowała z kraju.

Dom, w którym mieszkał w Łukowie został w okresie działań wojennych zniszczony, w związku z czym zginęły dokumenty potwierdzające studia w Konserwatorium. Ocalał jedynie indeks, na podstawie którego przystąpił w 1956 roku do egzaminu w Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie, zdając go bardzo dobrze.

Po powrocie do Łukowa, przy pomocy przyjaciół: Państwa Kiernickich, Leona Klimeckiego i Jego siostry Janiny Kiernożyckiej, którzy pomogli przetrwać Mu trudne lata 1939-1942 oraz łukowskich muzyków, którzy też po wojnie powrócili do Łukowa, już 22 września 1945, na wniosek H. Rick-Wiśniewskiego rozpoczęło działalność Towarzystwo Muzyczne.

Towarzystwo było organizatorem życia muzycznego, a już w październiku 1945 roku, z jego inicjatywy, uruchomiono Państwową Szkołę Muzyczną im. M. Karłowicza, w nieistniejącym już budynku przy ul. Dmocha.

Wszystko, co działo się ze Szkołą i w Szkole było efektem pracy Jej Dyrektora Henryka Rick-Wiśniewskiego.

Jako pedagog prowadził klasy skrzypiec, akordeonu, uczył śpiewu solowego. Pod Jego batutą funkcjonowały chór oraz zespoły: wokalny, akordeonistów, jazzowy, oraz orkiestra dęta.

Dyrektor komponował i opracowywał repertuar na potrzeby Szkoły, był doskonałym organizatorem życia kulturalnego Miasta i Szkoły, człowiekiem niezwyklej kultury i niezwyklej intuicji w odkrywaniu zdolnych młodych ludzi.

Szkoła Muzyczna, szczególnie w pierwszych latach jej istnienia ale też okresie późniejszym, była ważnym ośrodkiem kulturalnym w mieście.

W okresie działalności Dyrektora Henryka Rick-Wiśniewskiego przez Szkołę przewinęło się około 2000 uczniów, 200 z nich to absolwenci, a 49 poświęciło się karierze muzycznej.

Henryk Rick-Wiśniewski był bez wątpienia niezwyklej łukowianinem, nie tylko jako Dyrektor Szkoły. Doskonały organizator, człowiek o ogromnej kulturze, znakomity pedagog, potrafił zjednywać przyjaciół Szkole.

Pozostawił po sobie wartości materialne w postaci rozlicznych kompozycji, ale też co bardzo ważne, mimo 42 lat, które minęły od Jego odejścia, pozostawił u żyjących jeszcze Jego uczniów i współpracowników bardzo żywe, ciepłe wspomnienia, jako nauczyciel i przyjaciel.

Łuków nie powinien zapomnieć o tak zacnej i zasłużonej dla Miasta postaci.